

Herran paluu

1.Tess. 4:13-18

13. *Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä **poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi** niin kuin ne, joilla ei ole toivoa.*

14. *Jos kerran **Jeesus on kuollut ja nousut ylös**, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova **poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.***

15. *Tämän me sanomme teille **Herran sana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle,***

16. *sillä itse **Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.***

17. *Sitten meidät, jotka **olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa.***

18. ***Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.***

Lohdutuksen sanoma

Miten Jeesuksen toisen tulemisen odotus muodostuu lohdutukseksi nyt, kun rakkaamme nukkuvat pois? Mihin uskovan kristityn toivo perustuu? Mitä Jeesuksen paluu merkitsee meille? Millainen on Herran paluun hetki? Mikä on parasta uskovalle ihmiselle? Näitä kysymyksiä Paavali käsittelee nyt tarkemmin viitattuaan edellä jo useita kertoja Herran tuloon.

Joskus olen kertonut, millaisen unen näin kahdesti ollessani vuoden sairaalassa potemassa sydäntulehdusta kahden kymmenen iässä. Unessa tajusin yhtäkkiä, miten aloin valatavalla vauhdilla nousta ylöspäin. Kädet kohotettuna ja sydän riemua täynnä nousin ja tajusin, että Jeesus on tulossa takaisin. Molemmilla kerroilla heräsin tuohon suureen iloon. Siitä lähtien opetus Jeesuksen toisesta tulosta on ollut minulle tavattoman mieluisa asia.

Tänäänkin saa odottaa tuota suurta päivää, mikä riemu onkaan edessä, kun saan olla Jeesuksen kanssa. Samalla toistuvasti joudun tekemään parannusta siitä, miten helposti unohdan Hänen paluunsa, kun alan tuijottaa tämän ajan ongelmia ja omaa syntistä sydäntäni. Jeesuksen paluu tulee olemaan suunnaton vapautuksen päivä. Tiedän sen siitä Golgatan rakkaudesta, jota Vapahtaja tänään osoittaa minua monella tavalla lankeavaa ihmistä kohtaan. Jospa rukoukseni saisi aina olla: "Tule Herra Jeesus!"

Miten käy kuolleille

Tessalonikan uskovat odottivat Jeesuksen pikaista paluuta maan päälle, niin kuin jokaisen Herran oman tulee tänäänkin tehdä. Heille muodostui kuitenkin ongelmaksi, mikä olisi niiden uskovien osa, jotka olivat jo ehtineet kuolla. Paavali osoittaa, ettei uskossa kuolleiden osasta tarvitse huolehtia kuvaamalla, mitä Jeesuksen toisessa tulemisessa heille tapahtuu. Ennen kuin käymme itse tekstiin, jaan muutamia toisasioita Jeesuksen tuleuksesta yleisemmin.

Herran paluu Uudessa testamentissa

Niin kuin aiemmin totesimme, Uudessa testamentissa mainitaan Kristuksen tulemus 319 kertaa. Asiasta käytetään alkukielessä useita eri ilmaisuja ja sanontoja kuten

parusia, epifaneia ja apokalypsis. Parusia tarkoittaa Kristuksen persoonallista läsnäoloa eli saapumista. Epifaneia taas tarkoittaa näkyviin tulemista, esiin astumista ja ilmestymistä. Apokalypsis taas korostaa Jeesuksen tulemista esiin kaikkeuden näkyvässä osassa, kun Hän tulee esiin näkymättömästä todellisuudesta, jossa Hän on nyt. Kaikki nämä ilmaisut viittaavat samaan tapahtumaan.

Tapahtumasta Uusi testamentti käyttää myös useita muita ilmaisuja kuten "tuo päivä", "suuri päivä", "lunastuksen päivä", "tuomion päivä", "vihan päivä", "Kristuksen päivä" jne. Jeesus puhuu monissa vertauksissaan toisen tulemisensa tapahtumista. Esimerkiksi rikkaviljavertauksen selityksen Hän päättää näin:

*Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen **valtakunnastaan** kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä, ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!"* (Matt. 13:41-43)

Jeesuksen paluun päämäärä

Mikä on Jeesuksen paluun päämäärä? Herran tulemus ja siihen liittyvät tapahtumat merkitsevät Jumalan lunastustyön täydellistä toteutumista, luomistyön kohdalleen asettamista ja täydellistymistä. Jumalan alkuperäinen suunnitelma toteutuu täydellisesti. Evankeliumeissa on useita Jeesuksen puheita, jotka käsittelevät lopun aikaa. Niissä Hän kuvaa itsensä viimeisen tuomion toteuttajaksi, kun Hän saapuu suuressa kirkkaudessa ja astuu valtaistuimelleen:

Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren pasuunan soidessa hän lähettää enkelinsä kokoamaan hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti. (Matt. 24:30-31)

Herran tulemuksen merkitys

Millainen merkitys on Herran tulemuksella? Kristilliselle seurakunnalle Jeesuksen paluu merkitsee sitä, että Hän noutaa omansa luokseen. Seurakunnan pelastushistoriallinen tehtävä päättyy. Jokaisen ihmisen tavoitteet ja tila punnitaan ja tuomitaan. Jokaisen uskovan elämäntyö koetellaan ja hän tekee tilin Jumalan valtakunnan edistämiseksi uskottujen talenttiensa hoidosta.

Ruumiin ylösnousemuksessa Jumala vie päätökseen uskovassa aloittamansa työn. Uskovan odotus toteutuu, autuaallinen toivo täyttyy ja hän pääsee osalliseksi kirkkaudesta Jumalan luona. Vanhurskas Tuomari antaa voitonseppeleen kaikille, jotka ovat rakastaneet Hänen ilmestymistään. Herran tulemuksessa uskoon tulleista tulee evankeliumin työntekijöille heidän "kerskauksensa kruunu".

Ei-kristitylle maailmalle Kristuksen tulemus on Jumalan vanhurskaan tuomion ilmentymisen ja vihan päivä. Se päättää pakanain ajat. Se murskaa Jumalaa vastaan kapinaan nousseiden maailmanvaltojen vallan niiden viimeisessä ja mahtavimmassa ilmentymässä ja tekee lopun Antikristuksen poliittisesta, uskonnollisesta ja moraalisisestä mahdista. Siihen liittyy jokaisen Kristuksen ja Hänen evankeliuminsa hyljänneen ihmisen lopullinen, iankaikkinen tuomio.

Aineelliselle luomakunnalle Kristuksen tulemus merkitsee puhdistusta, jossa kaikki hajoaa ja palaa. Tilalle tulevat uudet taivaat ja uusi maa, uusi luomakunta, jossa asuu vanhurskaus.

Jeesuksen paluun toteutumistapa

Millainen on Jeesuksen tulon toteutumistapa? Kun Jeesus oli noussut taivaaseen, enkelit ilmoittivat opetuslapsille: *"Tämä Jeesus, joka otettiin luotanne taivaaseen, tulee takaisin samalla tavoin kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."* (Ap.t. 1:11) Hän palaa pilvien päällä, suurella voimalla Isänsä kirkkaudessa. Hän saapuu tulen liekissä, enkelien kanssa, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluttaessa Hänen tuloaan.

Tulo tapahtuu nopeasti, "yhtäkkiä, silmänräpäyksessä" niin kuin salama. Sen näkevät kaikki. Kun seurakunta temmataan pois, se tulee näkemään odottamansa Vapahtajan. Hänen nähdessään kaikki maan sukukunnat vaikerivat, sillä Hän astuu esiin tuomarina, jolta kaikki yrittävät kauhun vallassa piiloutua.

Jeesuksen paluun hetkellä Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ja elossa olevat uskovat muuttuvat ja heidät temmataan yhdessä kuolleista nousseiden kanssa Herraa vastaan yöilmoihin. Sen jälkeen alkaa iankaikkinen yhdessäolo Herran kanssa.

Poisnukkuminen ja kuolema

Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi niin kuin ne, joilla ei ole toivoa. (13)

Paavali kohdistaa kuvauksensa Jeesuksen toisesta tulemisesta juuri niiden ihmisten lohdutukseksi, joiden joku uskova läheinen oli kuollut. Hän käyttää kuolleista sanaa poisnukkuneet, joilla hän tarkoittaa uskossa Jeesukseen kuolleita vastakohtana niille, joilla ei kuolemassa ole mitään toivoa.

Ilman pelastusta Kristuksessa ihmisellä ei ole kuoleman jälkeen odotettavissa muuta kuin oikeudenmukainen rangaistus elämänsä aikana tekemistä synneistä ja ikuisen rangaistus kadotuksessa. Meidän ei siksi tule antaa perusteetonta lohdutusta niille, jotka hylkäävät Vapahtajan.

Ilmaisua poisnukkuneet tämänkin päivän suomalaiset käyttävät kyllä eufemismina eli kaunistelevana sanana kuolemasta, mutta Raamatun kielenkäytössä ei ole kysymys siitä.

Kun Jairoksen tytär oli kuollut, Jeesus sanoi, että tämä ei ole kuollut vaan nukkuu, vaikka ympärillä olevat nauroivat Hänelle pilkallisesti. Samoin Jeesus sanoi Lasaruksesta, että tämä nukkuu, mutta joutui sitten selittämään opetuslapsille, että heidän käyttämänsä sana oli kuolema.

Raamatussa sanalla kuolema on kaksi eri merkitystä. Raamatun perusmerkitys on olemassaolon jatkuessa tapahtuva tuomio ja rangaistus synnistä ja sen hirvittävät seuraukset kaikilla eri tasoillaan (hengellinen, ajallinen ja iankaikkinen). Kuolema on synnin palkka. Raamattu käyttää sanaa myös arkikielen merkityksessä eli tämän ajallisen elämänmuodon päättymisenä.

Kristus kärsi meidän kuolemamme niin hengellisen, ruumiillisen kuin iankaikkisen kuoleman sijaisena. Uskovan osalta kuolema on siis jo takanapäin. Poisnukkumiseen eli uskovan ruumiin "kuolemaan" ei sisälly enää mitään rangaistusmerkitystä silloinkaan, kun sitä saattavat edeltää kipeät riisumisen ja ruumiin ja sielun tuskat. Rangaistus kärsittiin kokonaan ja loppuun Golgatalla. Poisnukkumista edeltävät taistelut kuuluvat Jumalan pyhittävään työhön, sen riisumiseen, mitä ei taivaassa enää tarvita. Ylösnousemusruumiissa pyhitys tulee ruumiinkin osalta täydelliseksi.

Näin uskavalla ei ole syvimmissä raamatullisessa merkityksessä mitään kuolemaa edessään. Kuolla Herrassa tarkoittaa siis samaa kuin nukkumista Herran syliin. Käytännössähän se tarkoittaa sitä, että tämä katoavainen puku vaihdetaan katoamattomaan ja iankaikkiseen ylösnousemusruumiiseen tosin lyhyen odotusajan jälkeen, mutta henki saa välittömästi käydä Paratiisiin Herran luo. Sieltä se on tuleva Herran paluussa ja saa myös oman lopullisen ylösnousemusruumiinsa Jeesuksen kirkkauden ruumiin kaltaisuudessa.

Kun Jeesus ja apostolit käyttävät sanaa poisnukkuminen tästä asiasta, se on paras mahdollinen luonnollisen tason kuva, jolla siirtymistä Herran tykö voidaan kuvata. Niin kuin nukkumisessa ruumis on hiljaa sängyllä mutta sielu liikkuu unimaailmassa vapaasti, samoin ruumiin nukahtaessa pois sielu ja henki lähtee vapaaseen taivaalliseen olotilaan saadakseen sitten myöhemmin paluun uuteen ylösnousemusruumiiseen.

Lohdutus

Kun Jeesus sanoi ristin ryövärille: *"Tänään olet minun kanssani paratiisissa"*, meillä on taipumus lohduttaa uskovia surevia sillä, että nyt poisnukkunut saa olla Herran luona vailla tämän ajan kipuja. Toki tällainen lohdutus on aivan raamatullista, sillä Heprealaiskirjekin puhuu perille päässeistä vanhan liiton pyhistä, jotka seuraavat meidän kilvoitteluamme täällä ajassa.

Mutta Paavalille tärkeämpää oli siirtää katse pidemmälle Jeesuksen toiseen tuloon ja lopulliseen ylösnousemusruumiissa tapahtuvaan Herran kanssa oloon. Vaikka Mooseksen ja Elian tavoin uskossa poisnukkuneet sielut saavat olla Herran kanssa ja saavat lohdutusta niin kuin köyhä Lasarus sai Aabrahamin helmassa, välitila ennen Jeesuksen paluuta ei ole vielä se lopullinen lohdutus, jonka Herra antaa omilleen. Se on uusi kirkastettu ylösnousemusruumin, joka on samanlainen kuin Jeesuksenkin ylösnousemusruumis. Raamatussa Jumalan luoma ruumiillisuus on niin olennainen osa ihmisyyttä, että ihminen ei ole täydellinen ennen ruumiin lunastusta eli pääsyä ylösnousemusruumiiseen. Siinä on todellinen lohdutus Herran omille.

Hautakivet

Mitä varten suomalaiset hautausmaat ovat täynnä hautakiviä? Mitä varten poltamme hautakynttilöitä? Tietenkin hautakivellä on tehtävä tarjota ihmisille paikka, jossa he voivat käsitellä suruaan ja muistella poisnukkuneita rakkaita. Mutta se ei kuitenkaan ole niiden alkuperäinen merkitys. Useissa hautakivissä on risti, jonka alkuperäinen tarkoitus on kertoa siitä, että tässä haudassa lepää Jeesukseen uskovan ja Jeesuksen verellä lunastetun ihmisen ruumis. Itse kivi taas ilmoittaa paikan, josta Jeesuksen toisessa tulemisessa nousee ylös uusi ylösnousemusruumis. Hautakivi on siis ylösnousemuksen todistus. Hauta kynttilän tarkoitus on palaa mahdollisim-

man pitkään. Sen tehtävä on kuvata uskoa, joka lepattavanakin odottaa Jeesuksen toista tulemistä ja hautojen aukeamista.

Peruste

*Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova **poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.** (14)*

Jeesuksen toisen tulemuksen vankkumaton peruste on Hänen ensimmäinen tulonsa maan päälle, Hänen kuolemansa syntiemme sovituksiksi ja Hänen ruumiillinen ylösnousemuksensa. Niissä Hän osoitti olevansa totinen ihminen ja todellinen Jumala yhdessä Isän ja Pyhän Hengen kanssa. Hän on kuoleman voittaja ja kykenee siksi herättämään kuolleet.

Nyt Paavali lisää kuitenkin sen, että toisessa tulemuksessa Jeesus ei tule yksin vaan Hänen kanssaan tulevat poisnukkuneiden sielut, jotka silloin saavat yhtyä omiin ylösnousemusruumiinsa, jotka Jeesus käskyllään herättää eloon. *Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.* (16)

Pelastuksemme tulee täydelliseksi vasta ruumiillisessa ylösnousemuksessamme. Voimme tänään tietää, mitä meille tapahtuu ja olla siitä varmoja ja kiittää siitä jo etukäteen. Takuu siitä on Jeesuksen ylösnousemus, jolla Hän osoitti olevansa kuoleman voittaja ja kykenee sanallaan herättämään kuolleet sanallaan. Jeesus lausui: *Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta paha tehneet tuomion ylösnousemukseen.* (Joh. 5:28-29)
"Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä." (Joh. 6:40)

Herran sana

Tämän me sanomme teille Herran sanana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseseen, emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle... (15)

Paavali korostaa sitä, ettei hän nyt vain sommittele kauniita sanoja lohduttaakseen rakkaansa menettäneitä, niin kuin meillä on kiusaus tehdä tänään. Sen sijaan hän puhuu sitä, minkä hän oli saanut Herralta. Herran sana on se välinen, millä me voimme ja millä meidän tulee lohduttaa surevia, sillä kaikki muu on vailla pohjaa.

Marssijärjestys

Me saatamme puhua edesmenneistä tarkoittaen niitä, jotka ovat kuolleet ennen meitä ja ajatukseen sisältyy, että mekin seuraamme perässä. Nyt Paavali selittää Herralta saamansa sanan perusteella, minkälaisessa järjestyksessä asiat todellisuudessa tapahtuvat Jeesuksen paluun yhteydessä:

Jeesus tulee yhdessä pelastettujen uskovien sielujen kanssa taivaan pilvissä ja ensi töikseen herättää kaikkien mukanaan saapuvien sielujen ruumiit kuolleista, antaa ne kullekin mukanaan saapuneelle sielulle. Sielu ja ylösnousemusruumin yhtyvät yhdeksi täydellisesti pelastetuksi ihmiseksi. Vasta sen jälkeen Jeesus ottaa käsitteilynsä ne uskovat, jotka ovat elossa Hänen tulonsa hetkellä. Hän tempaa heidät

myös yläilmoihin ja samalla hetkellä heidän ruumiinsa kokevat ihmeellisen muutoksen, niistäkin tulee ylösnousemusruumiit.

Sitten meidät, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa. (17)

Korintin uskoville Paavali kuvaa tätä tapahtumaa näin:

Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Emme me kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pukeutua kuolemattomuuteen. (1. Kor. 15:51-53)

Tapahtumapaikka

Meidät... temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, (17)

Elossa olevat uskovat temmataan siis pilviin joissa jo Jeesuksen kuolleista herättämät ovat jo paikalla sen lisäksi, että paikalla on myös enkeleitä. Vaikka Jeesuksen paluu tapahtuu lopulta myös maan päälle, missä Hän ottaa täydellisen hallintavallan ja toteuttaa myös viimeisen tuomion, Herran omien ja kirkastetun Jeesuksen kohtaaminen tapahtuu kuitenkin korkealla pilvissä. Kysymys ei kuitenkaan ole mistä tahansa pilvistä eikä myöskään pilvistä, jotka haittaisi tämän julkisen tapahtuman näkyyttä.

Vanhassa testamentissa Jumala ilmestyi valaisevassa ja johdattavassa pilvessä:

Aaronin puhuessa koko Israelin seurakunnalle kaikki kääntyivät autiomaahan päin. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi pilvessä. (2. Moos. 16:10)

Kansa seisoj kaukana, mutta Mooses lähestyi synkkää pilveä, jossa Jumala oli. (2. Moos. 20:21)

Herra levitti kansansa suojaksi pilven ja tulen valaisemaan yötä. (Ps. 105:39)

Kirkastusvuorella Isän läsnäolo tapahtui kirkkaassa pilvessä.

Hänen (Jeesuksen) vielä puhuessaan heidät (opetuslapset) peitti valoisa pilvi ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!" (Matt. 17:5)

Nyt Herran paluussa Hänen pelastamansa ja kirkastettuun ylösnousemusruumiin saaneet pääsevät samaan pilveen Pyhän Kolminaisuuden kanssa.

Daniel sai näyssä nähdä Jeesuksen toisen tulon tapahtuman ja Jeesuksen kruunajaiset ja Karistan hääjuhlan, jotka tapahtuvat pilvissä, Isän läsnäolossa. Hän kirjoittaa:

Minä näin yöllisessä näyssä kuinka taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen. Hän saapui Ikaikaisen luo, ja hänet saatettiin Ikaikaisen eteen. Hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, jolla ei ole loppua, eikä hänen valtakuntansa häviä." (Dan. 7:13-14)

Aina Herran kanssa

... niin saamme aina olla Herran kanssa. (17)

Tässä on pyhien autuus tuona päivänä: he ovat aina Herran kanssa. Osa heidän onneaan on se, että kaikki pyhät kokoontuvat yhteen ja pysyvät yhdessä ikuisesti. Mutta tärkein onni on olla Herran kanssa, nähdä hänet, elää hänen kanssaan ja nauttia hänestä ikuisesti.

Lutherin väitetään sanoneen: "Minulle on yhden tekevää pääsenkö taivaaseen vai joudunko helvettiin, kunhan saan olla aina Herran kanssa." Taivaan tekee taivaaksi se, että siellä on Isä, Jeesus ja Pyhä Henki. Saamme kasvoista kasvoihin Jeesusta katsella ja Pyhässä Hengessä ylistää Häntä ja Isää. Silloin olemme lopullisessa Isän kodissa.

Suurenmoisinta tässä lohdutuksessa on se, että Jeesus itse haluaa olla meidän kanssamme ikuisesti. Hän rukoili Isää näin:

*Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siel-
lä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut,
koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista. (Joh. 17:24)*

Jeesuksen toinen tuleminen on Isän vastaus tähän Jeesuksen rukoukseen.

Lohduttakaa!

Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla. (18)

Meillä on tänään selkeä sanoma, joka sisältää lopullisen lohdutuksen. Raamattu on täynnä lohduttavia sanoja niin kärsiville ihmisille kuin kuolleitaan sureville.

"Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani", sanoo teidän Jumalanne. "Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt ja sen syntivelka on sovitettu." (Jes. 40:1-2)

Suuri lohdutus on jo siinä, että vaivamme päättyy ja syntimme on maksettu Golgattalla. Mutta suurin ja ihmeellisin lohdutus on lopullisessa toivossamme. Saamme olla aina Herran kanssa.

Toki lyhytaikainenkin ero edesmenneistä rakkaista synnyttäisi meissä surua ja ikävää, eikä meidän siksi tarvitse kyyneleitämme peittää. Mutta surunkin keskellä saa rohkeasti nostaa katseen siihen Jeesukseen, joka tulee pian noutamaan meidät luokseen.

Pastori Itoon rouvan Mikikon elämä ja poisnukkuminen

Mikikon vanhempi sisar oli avioitunut erään kristityn upseerin kanssa. Tämä sotilas muistutti Apostolien tekojen hurskasta Kornelius sadanpäällikköä. Kun tähän perheeseen odotettiin lasta, Mikiko meni heitä auttamaan. Siinä kodissa hän pääsi kosketukseen evankeliumin kanssa ja sai pelastumisen armon omalle kohdalleen. Samalla hän päätti, ettei halua mennä naimisiin muuta kuin raittiin kristityn kanssa.

Tutustuminen upseeri Iwaihin johti lopulta siihen, että avioiduin Mikikon kanssa. Niin hän sai toivomansa miehen, joka ei juonut viinaa ja toimi evankelioimistyössä. Lähes 40 vuotta saimme kulkea yhteistä taivalta evankeliumin työssä. Olen tavattoman kiitollinen siitä tuesta, jolla hän oli taustavoimanani, ja työstä, jota hän teki Kiinassa ja myöhemmin Japaniin palattuumme Kamojiman seurakunnan pastorin vaimona. Sodan jälkeisissä köyhissä oloissa hän vuokrasi eräältä kristityltä peltoa ja kasvatti siinä vihanneksia ja viljaa, jota söimme ja jaoimme myös erilaisissa vaikeuksissa kamppailevien seurakuntalaisten kanssa.

Häittemme edellä sanoin eversti Iwaille, joka toimi avioliittomme puhemiehenä:

”Koska olen saanut Herralta kutsumuksen omistaa elämäni seurakuntien perustamiseen ja evankeliointiin, en todennäköisesti kykene puolisoolleni takaamaan mitään maallista hyvää tai ostamaan hänelle mitään kaunista päälle pantavaa. Vaikka saisinkin rahaa, joudun käyttämään sen kaiken seurakunnan istuttamiseen. Jos tämä ei vaimosi sisarta Mikikoa miellytä, niin hänen ei kannata tulla vaimokseni. Näillä ehdoilla otan hänet mielelläni puolisookseni. Pyydän, että selität tämän Mikikolle selvästi.”

Iwai välitti asian Mikikolle ja tämän suostui siihen.

Kun ajattelen lähes neljäkymmentä yhteistä vuottamme, en pioneerityön vuoksi todellakaan kyennyt ostamaan hänelle mitään kaunista häntä ilahduttaakseni. Tulomme riippui siitä, mitä kulloinkin meille annettiin eikä mitään vakaata tulonlähdettä ollut. Elämämme oli ulkoisesti varsin köyhää, mutta koko avioliittomme aikana Mikiko ei kertaakaan valittanut minkään puutetta eikä estänyt omistautumistani evankeliumin työlle. Miehenä tietysti koin syyllisyyttä, etten kyennyt hänelle antamaan maallista hyvää, mutta hänen asenteensa oli sellainen, että olen siitä tavattoman kiitollinen. On paljon lahjakkaita miehiä, joiden työn esteeksi on muodostunut vaimojen tyytymättömyys miestensä kykyyn täyttää heidän ajallisia unelmiaan. Sen vuoksi miehet eivät ole päässeet toteuttamaan kutsumustaan. Kun ajattelen tätä, en voi unohtaa Mikikon antamaa täyttä tukea työlleni vaatimattomissa oloissa.

Vuonna 1977 vaimoni sairastui haimasyöpään ja joutui sairaalaan. Puolen vuoden kuluttua hän nukkui pois tästä maailmasta. Palattuani viidenneltä julistusmatkaltani Taiwanille loppukevästä 1977 Mikiko kertoi, että hänen vatsassaan oli ilmennyt kasvain, joka ei ottanut hävitäkseen. Hän oli näyttänyt sitä lääkärille, joka oli seurakuntamme jäsen, ja oli saanut ohjeen lähteä keskussairaalaan tutkimuksiin mahdollista leikkausta ajatellen. Ajattelin, että vaimollani saattoi olla syöpä, koska pastorina olen joutunut monien sairaiden kanssa tekemisiin. Pyysin hoitavaa ei-kristittyä lääkäriä ilmoittamaan taudin oikean laadun selittäen, että olen pastori ja että vaimollani oli myös nuoresta asti usko Vapahtajaan. (Noihin aikoihin Japanissa ei vielä syöpäpotilaille todellista diagnoosia kerrottu.) Jos kysymys oli syövästä, hänen tulisi se selkeästi kertoa ja sanoa myös, kuinka pitkään olisi vielä elinaikaa. Niin voisimme vaimoni kanssa hiljaisesti valmistautua siihen, että hän pääsee siihen päämäärään, jota kohti hän oli uskossa kulkemassa. Lääkäri suostui ja kolmen ja puolen tunnin tutkimusten jälkeen lääkäri kutsui minut luokseen. Huoneessa oli kolme suurta röntgenkuvaa seinällä. Lääkäri selitti, että vaimollani oli haimasyöpä, joka oli levinnyt niin laajalle, että leikkaus ei enää ollut mahdollinen. Kolmessa kuukaudessa tai korkeintaan kuudessa kuukaudessa hän arvioi lopun tulevan.

Vaimoni oli halki vuosien tukenut minua evankeliumin työssä. Siksi rukoukseni oli, että kiitollisena siitä voisin omistautua näiksi viimeisiksi kuukausiksi hoitamaan häntä rakkaudella ja valmistamaan häntä iankaikkisuuteen.

Koska vaimoani ei voitu leikata, hän tuli kotihoitoon. Luimme joka päivä yhdessä Raamatun sanaa ja rukoilimme. Joskus kun minulla oli kiirettä, kirkosta palattuani hän pyysi, että kertoisin, mitä Jumalan sanan kohtaa olin sinä päivänä jakanut:

”Kun on tähän asti tullut, niin Jumalan Sanan lisäksi ei ole mitään muuta, mihin turvata.”

Seuratessani häntä tajusin entistä syvemmin, miten ainoa kestävä perustus on Jumalan Sana. Iltaisin silloin kun kivut eivät olleet liian kovat, vaimoni lauloi usein virsiä. Eräs hänelle erityisen rakas virsi (535) kuuluu:

”Tämän päivän sain palvella Herraa.

Vaikka maailman varjot vaihtelevat,
taivaallinen elämä lähestyy päivä päivältä.
Sille, joka vyöttäytyy kysymään Herran tahtoa,
illan kellot soivat rauhaa.”

Sitä kuunnellessani silmistäni vuosivat kiitoksen kyyneleet. Sairaanakaan emme ole yksin, Jeesus on kanssamme. Päivän jäädessä taaksemme olemme askeleen verran lähempänä taivasta. Maatekädessä saa iloita Herran sanasta, joka lupaa levon omilleen.

Joskus hän taas lauloi virttä ”Sua kohti Herrani” (320). Toisinaan hän hyräili taas virttä ”Jos täällä on Jumalan valtakunta” (90). Haimasyövän kourissa sairaanakin saa olla Jumalan valtakunnassa. Hänellä oli suuri rauha sydämessään.

Sitten sunnuntaina 22.11. 1977 kirkonkellojen soidessa kutsua jumalanpalvelukseen hän sai jättää tämän maan ja siirtyä taivaalliseen majaan. Hänen poisnukkunut olemuksensa säteili rauhaa ja puhtautta. Miten suunnattoman suuri armo on saada loistaa Herran valkeutta myös kuolinhetkellä. Sain siitä suuren lohdutuksen Herralta.

Monet ovat ne, jotka vaimoni sai olla johtamassa Herran luo. Näiltä ihmisiltä olen vuosien varrella sen jälkeen saanut osakseni paljon rakkautta ja huolenpitoa.
”Elimmepä tai kuolimme, olemme aina Herran omat.” (1977)

Entä sinä?

Onko sinulla jo sellainen toivo elämässäsi, joka kestää yli kuoleman? Oletko löytänyt surussasi lohdutuksen, joka perustuu varmalle pohjalle? Ellet vielä, Jeesus kutsuu sinut luokseen. Hän valmisti omalla kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan sinulle pelastuksen, jonka kautta pääset osalliseksi ikuisesta elämästä. Hän kantoi syntiesi kuorman Golgatan ristille voidakseen antaa sinulle synnit anteeksi ja sydämeen rauhan. Käänny Hänen puoleensa, tunnusta syntisyytesi ja syntisi. Pyydä Häntä elämäsi Herraksi, niin sinäkin saat täydellisen turvan kuoleman edessä ja iankaikkisen elämän Hänen yhteydessään. Jo nyt saat alkaa kulkea Jeesuksen seurassa ja lopulta saat katsella Häntä kirkkaudessa.

Jos sinä tunnet jo Vapahtajan, sinua kutsutaan jakamaan evankeliumin sanoman hyvää lohdutusta kaikille sureville, joilla ei vielä ole toivoa.